

Marina D'Or

Benjamí Barberá

Capitals desmesurats, interessos econòmics ambiciosos, negocis a curt termini, excès i disbauxa. Hem de permetre que s'emporten les oliveres mil·lenàries per embellir la zona costanera?

Ja sé que andarejant i observant les nostres comarques fàcilment s'arriba a la conclusió que els déus no han sigut justs: han donat, a uns, camps muntanyosos i de difícil conreu, i han reservat, per a uns altres, les fèrtils planes costaneres. Però, ens han de privar també del plaer de seure sota una olivera mil·lenària i veure com el gris del seu fullatge esdevé argentí per l'acaronament que en fa el cerç glaçat mostrant-nos el revers de les fulles?

Fins a quan aquest atac a la natura?

El camperol també té la seua part de culpa. Les paguen bé, el secà tots sabem que ja no és rendible,

doncs, és molt difícil véncer la temptació que suposa l'oferta econòmica. Al capdavall la venda d'un d'aquests exemplars és un ingrés atípic que cal tenir en compte.

No tinc massa elements de judici, no conec el tema a fons. És per això que invito a la reflexió col·lectiva, apel·lant a la sensibilitat de cadascú, a veure si uns i altres ens adonem del què està passant i ho evitem.

Penso que aquest patrimoni vegetal, llegat dels nostres avantpassats molt llunyans, tenim el deure de transmetre'l a les generacions esdevenidores ans que el destraleig —en forma de retro i caterpillar— no hagi produït estralls irreparables.

Hi ha plaers que no haurien de poder-se comprar en diners!

Dallades les arrels lluita per sobreviure

La fonteta i la bassa

No coneix els actuals veïns i plora d'enyor,